

[Ministeren for offentlige arbejder.]

VKR-regeringens initiativ, og den trækker i den modsatte retning.

Lad os nu prøve at se det radikale venstres holdning i 1969, 1970 og 1971. Jeg skal lade mig belære, for jeg var ikke medlem af trafikudvalget i perioden fra 1969 til 1971; men jeg har andre kilder at øse af. Jeg forstår — det er uden videre rigtigt — at principbeslutningen 1969 om Saltholm blev vedtaget med 123 stemmer for, mens 11 undlod at stemme. Jeg har ikke decifreret, hvem de 11 var. Men jeg forstår nu på hr. Bilgrav-Nielsen, og det var også min anelse, at der var en række radikale imellem, herunder hr. Bilgrav-Nielsen. Men det kan ikke have været samtlige radikale, må jeg gå ud fra, da den radikale gruppe talte væsentligt flere medlemmer end disse 11. En række radikale, herunder de radikale regeringsmedlemmer, må altså i 1969 have stemt for principbeslutningen.

Jeg går ud fra, at samtlige radikale stemte for loven om Københavns lufthavnsvæsen i 1970. Jeg går ud fra, at samtlige radikale stemte for stoploven i 1971. Men så kommer der et forhold, som jeg meget gerne vil have hr. Bilgrav-Nielsens kommentar til. Der blev nemlig afgivet en tillægsbetænkning til stoploven i 1971, og heri står der, direkte citeret:

„Ministeren“ — den tidligere trafikminister — „har i samrådet over for udvalget givet tilsagn om, at regeringen i næste samling vil foranledige, at folketinget får grundlag for at tage stilling til prioriteringen af de store trafikinvesteringer, herunder den endelige fastlæggelse af tidspunktet for lufttrafikkens overførsel fra Kastrup til Saltholm.“

Det er underskrevet af samtlige trafikgruppemedlemmer fra VKR-regeringen, herunder hr. Bilgrav-Nielsen, Hr. Helge von Rosen og hr. Valbak. Hvad har hr. Bilgrav-Nielsen skrevet under på her, hvis det ikke var, at den daværende regering i folketingsåret 1971-72 — altså senest forårshalvåret 1972, såfremt den havde fortsat — skulle fremlægge et eller andet lovforslag, som nøje fastlagde princippet for Saltholms udflytning? Hvis det ikke giver den mening, jeg nævner her, vil jeg meget gerne bede hr. Bilgrav-Nielsen om at fortælle, hvilken mening det giver, og hvorfor hr. Bilgrav-Niel-

sen og formentlig hele den radikale folketingsgruppe og de radikale regeringsmedlemmer kunne støtte denne tillægsbetænkning og med en række af de radikale trafikpolitiske ordførere underskrive den, hvis ikke den daværende regering havde til hensigt i folketingsåret 1971-72 at fremkomme med noget, der lignede et anlægsforslag for Saltholm? Det eneste, der forhindrede det, var regeringsskiftet og det forhold, at jeg måtte have mere tid til at sætte mig ind i det, herunder fuldføre nogle forhandlinger, som jeg også klart sagde det i maj 1972. Her er nu forslaget, som jeg tror den tidligere regering selv ville have fremlagt det om Saltholm i klar overensstemmelse med 1969-1970-1971 vedtagelserne og udtrykkene i tillægsbetænkningen afgivet i juni 1971. Der er tilstrækkelig mange vidner til stede her i salen, så vi kan få dokumenteret det rette forløb.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen: Det kan da kun glæde mig, at trafikministeren ved, hvad der er foregået. Så ved trafikministeren også, at det forslag, vi nu står over for, er det første egentlige forslag til anlægslov for Saltholm. Det er altså nu, vi skal tage stilling: ja eller nej. Tidligere har der været muligheder for at fortsætte undersøgelserne på forskellig led. Efter at vi vedtog principbeslutningen, skulle der udarbejdes et grundlag for anlægsloven, og jeg går ud fra, at intet medlem havde tænkt sig allerede dengang endeligt og definitivt at acceptere Saltholm, uanset hvad der ville stå i den programplan, som forslaget nu bygger på.

Det er det ene. Det andet er: ja, selvfølgelig kunne vi tilslutte os en tillægsbetænkning, hvor regeringen havde givet udtryk for det, ministeren nu henviser til, men med den bemærkning, som jeg læste op for. Den radikale gruppes argumentation var, at det beslutningsgrundlag, der skal foreligge, skal være underbygget med samfundsøkonomiske vurderinger for Saltholms vedkommende. Det er klart, at hvis man kunne gøre det på et år, kunne vi ikke have noget at indvende imod det; men det er ikke sket til dato.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Har jeg ikke lov til at konstatere, at